

«Com li agradaria a Déu que fos Notre Dame?»

Quan Fran va veure que la catedral de París es cremava va pensar que havia de fer alguna cosa. Ara, el seu disseny per a la restauració de Notre Dame ha estat seleccionat entre els millors del món.

19/02/2020

Fran és enginyer de Disseny Industrial i viu a Nules (Castelló).
Malgrat la seva joventut —amb prou

feines té 30 anys—, els seus treballs l'han situat al capdamunt del podi del disseny mundial.

Ha assolit premis i nominacions, el més cobejat de tots el Reddot Award 2018 que es considera com un veritable *Òscar del disseny*. El jurat li va atorgar per la primera aixeteria *solid surface* fusionada amb el taulell del mateix material, que facilita la neteja i elimina riscos d'avaries.

Recentment, el seu projecte per a la restauració de la Catedral de Notre Dame de París ha estat seleccionat com un dels millors del món per la plataforma mundial d'arquitectura GoArchitect.

De ben petit va guanyar diversos concursos de dibuix. Va sorprendre a tots amb una felicitació nadalenca en la qual se li va ocórrer pintar de memòria la façana del temple de la Sagrada Família de Gaudí, després de visitar-lo amb els pares.

No obstant això, a l'escola no anava bé de notes fins que un professor va orientar-lo: "a tu t'aniria bé una enginyeria de disseny". Un món es va obrir en la seva ment juvenil i tot va canviar. Van arribar les bones qualificacions.

Fran no és de l'Opus Dei però està molt agraït pel que ha rebut d'aquesta institució al llarg de la seva vida: "La meva promoció era la més trapella que va passar pel col·legi, i jo el pitjor. Però van saber donar-nos una emoció i un perquè de les coses, encara que llavors no en fóssim conscients. Ara sí. La formació que vaig rebre al col·legi Miralvent, i dels meus pares, que són supernumeraris de l'Opus Dei, i la que ara rebo jo en un Centre de la Prelatura, m'ajuden a donar sentit cristià a la meva activitat diària... no hi ha diners per pagar tot això. Els qui l'hem rebut i la seguim rebent no sabem el que tenim".

Del pare, un metge cirurgià conegut i estimat a tota la comarca, i de la seva mare, ressalta dues virtuts: es desviuen pels altres, i mai es queixen. "Veient-los treballar a tota hora per fer favors (familiars, econòmics, metges...) a persones molt diverses, he après que el treball té sentit si serveix per resoldre problemes a la gent".

"El meu pare des de sempre ajuda tant a la gent que li han dedicat un carrer, amb el vot unànime de tots els partits. Quan es va inaugurar, amb tota naturalitat va explicar que aquest enfocament de la feina com a servei és el que havia après a l'Opus Dei. La gent l'estima molt, perquè a més és rialler, sap treure ferro als problemes, ajuda sense donar-se importància", considera Fran.

Tot just acabar la carrera, Fran va començar a treballar en una coneguda indústria ceràmica de

Castelló. I aviat es va independitzar. "Busco fer coses que facilitin la vida i el treball a la gent, i a més que siguin boniques".

L'impacte de Notre Dame

"Per a mi l'incendi de Notre Dame va ser com l'11-S. Em va impactar. Com tants altres vaig tenir un cert sentiment d'orfandat si allò no s'apagava aviat i si no es recuperava bé... I em vaig posar a donar-li voltes a la possible restauració. S'havia generat un problema, i jo no podria fer alguna cosa?" Rememora.

Aquest mateix dia va començar a traçar línies amb possibles solucions respectuoses amb el significat original de la catedral, aixecada en el seu moment per honrar a la Mare de Déu, amb molt d'art i una sorprenent capacitat tècnica per a l'època. "Els qui van fer Notre Dame eren molt bons professionals, i a més homes de

fe: entres a la catedral i et sents elevat cap a Déu", assenyala.

Quan poc després el president de la República francesa, Emmanuel Macron, va anunciar que s'obria un concurs per a la restauració de Notre Dame, Fran no s'ho va pensar. Va descarregar plànols, va estudiar a fons la situació i va idear un disseny modern, tècnicament viable i plenament integrat amb l'estil de la Catedral.

"El temple és un lloc de pregària, i la pregària requereix un àmbit recollit i senzill, no admet extravagàncies ni personalismes que distreguin de l'essencial, que és el culte diví — manté—. No sóc partidari de solucions que trenquin l'harmonia original de Notre Dame i que només busquin la notorietat del dissenyador".

Fran ha rebut com un regal del cel que el seu projecte hagi estat

seleccionat entre els millors d'entre els diversos centenars que es van presentar. Va quedar aclaparat quan van començar a trucar-li els mitjans de comunicació davant la notícia, perquè, a més, era l'únic espanyol seleccionat.

"Això ha estat ja un premi.

L'important és estar en marxa, a 'la graella de sortida', com diu el papa Francesc. Si veus un problema, intenta ajudar a solucionar-lo, no et quedis parat. Això ho he après també a l'Opus Dei: no és cristià quedar-se a casa quan a fora hi ha un problema. I Déu no ens demana èxits, només que ho intentem, que fem el que puguem...".